

สื่อ...ออนไลน์

นางสาววงเดือน จันทร์เทศ
 ครู คศ.1 โรงเรียนบ้านบางเทา
 2 สิงหาคม 2550

ทุกคนคงไม่ปฏิเสธกระแสของอินเทอร์เน็ต ที่เข้ามามีบทบาทอยู่ในโลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์ที่ไร้พรมแดนอย่างเช่นปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นวงการอาชีพใดส่วนแล้วแต่อาศัยอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อกลางในการแสวงหาผลประโยชน์ทั้งเพื่อตัวเอง และส่วนรวม แล้วคุณจะแน่ใจได้อย่างไรว่า สื่อออนไลน์ที่เราบริโภคกันนั้น เป็นสื่อที่มีคุณประโยชน์ มันอาจเป็นเหมือนยาพิษที่คอยเป็นตัวบ่อนทำลายคุณภาพของคนเราก็เป็นไปได้

คำว่า “สื่อ...ออนไลน์” เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันจึงขอชี้แจงก่อนว่า “สื่อ” คือ เครื่องมือที่ใช้บรรจุข้อมูลเพื่อให้ผู้ส่งและผู้รับสามารถสื่อสารกันได้ตรงตามวัตถุประสงค์ “ออนไลน์” คือ ระบบเครือข่ายของอินเทอร์เน็ต ดังนั้นจึงสามารถให้ความหมายได้ว่า **สื่อออนไลน์ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้บรรจุข้อมูลที่ไหลผ่านอยู่บนเครือข่ายของอินเทอร์เน็ตจากผู้ส่งไปยังผู้รับ เพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งที่สามารถทำให้ผู้ส่งและผู้รับสื่อเข้าใจตรงกัน** ในสมัยก่อนอินเทอร์เน็ตยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก เนื่องจากงบประมาณค่าใช้จ่ายสูง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ค่าใช้จ่ายในการติดตั้งระบบ และค่าบริการรายเดือนที่แพงแสนแพง ดังนั้นทางเลือกที่ผู้บริโภคเลือกใช้สื่อก็คือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ แต่ในปัจจุบันค่าใช้จ่ายในการให้บริการอินเทอร์เน็ตนั้นค่อนข้างถูกลงกว่าแต่ก่อน ผู้บริโภคส่วนใหญ่จึงหันมาให้ความสนใจในการนำคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตกันมากขึ้น โดยมีช่องทางให้เลือกในการเชื่อมต่อหลายช่องทาง เช่น เชื่อมต่อด้วยโมเด็ม(Modem) การเชื่อมต่อแบบนี้นิยมใช้กันตามบ้านพักอาศัย เนื่องจากราคาถูก และมีชั่วโมงอินเทอร์เน็ตให้ใช้กันฟรีๆ อีกด้วย แต่มีข้อเสียตรงที่ความไวของอินเทอร์เน็ตน้อย เวลาใช้บริการเว็บไซต์ต้องใช้เวลาในการรอคอยนาน ปัจจุบันผู้บริโภคมองเห็นมาใช้อินเตอร์ความเร็วสูง หรือ ADSL ซึ่งตอบสนองความต้องการได้ดีกว่า และมีราคาไม่แพงมากนัก นอกจากนี้ ยังมีการเชื่อมต่อแบบอื่น ๆ อีก เช่น สัญญาณดาวเทียม สัญญาณโทรศัพท์มือถือ หรือแบบเช่าสายสัญญาณโดยตรงเลยก็ได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้ได้รับความสะดวกสบายในการใช้อินเทอร์เน็ต ได้ทุกรูปแบบตามความต้องการ

จากปัจจัยดังกล่าว ที่เอื้ออำนวยให้การบริโภคสื่อออนไลน์มีความสะดวกง่ายดาย ทำให้อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันในทุกวงการอาชีพ ทุกเพศ ทุกวัย โดยเฉพาะเรื่องของการติดต่อสื่อสารที่สะดวกรวดเร็ว เป็นปัจจัยหนึ่งที่หน่วยงานต่าง ๆ จำเป็นต้องมีอินเทอร์เน็ตไว้ประจำสำนักงาน เพื่อการติดต่อธุรกิจที่ก้าวทันโลก เพราะปัจจุบันนี้การซื้อขายสินค้าไม่จำเป็นต้องบินไปซื้อถึงต่างประเทศ ไม่ต้องไปเดินตามห้างสรรพสินค้า หรือบริษัทห้างร้านนั้น เพียงแต่นั่งเลือกสินค้าอยู่ที่บ้าน

หรือที่สำนักงานผ่านสื่อออนไลน์นี้ ก็สามารถซื้อขายสินค้าได้เช่นกัน หรือแม้กระทั่งการจองตั๋วเครื่องบิน ตัวเครื่องบิน หรือจองที่พักในกรณีที่ต้องเดินทางไปต่างจังหวัด สิ่งเหล่านี้สื่อออนไลน์ก็สามารถตอบสนองให้กับผู้บริโภคได้อย่างน่าพึงพอใจทีเดียว ฉะนั้นหน่วยงาน หรือห้างร้านใดที่ไม่มี การเชื่อมต่อ อินเทอร์เน็ต ถือได้ว่าตกยุคสมัยไปแล้วก็ได้ กระทั่งตามบ้านพักอาศัย ตามแหล่งชุมชน หรือระหว่างการเดินทาง ยังต้องมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ กล่าวคือ เมื่อก่อนคอนเซ็ปต์เราเคยอ่าน หนังสือพิมพ์เพื่อข่าวสารประจำวัน แต่ปัจจุบันเรานิยมอ่านข่าวบนจอคอมพิวเตอร์เสียแล้ว หรือเมื่อใกล้ ถึงเทศกาลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวันเกิด วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ จากที่เคยต้องเตรียมตัวซื้อของขวัญพรสวย ๆ หลายสิบใบ ซื้อแสตมป์ ซื้อซองจดหมาย เตรียมส่งให้กับคนที่เรารัก แต่ปัจจุบันเพียงแค่คลิกหา รูปแบบ อีการ์ดสวย ๆ ที่มีลูกเล่นเป็นภาพเคลื่อนไหวและที่สำคัญมีเสียงเพลงเพราะ ๆ ประกอบเป็นที่น่า คึงดูใจ ทำให้ได้รับความนิยมมากกว่าแบบเดิม อีกทั้งไม่ต้องเสียเงินซื้อซองซื้อแสตมป์อีกด้วย ความ สะดวกสบายเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้บริโภคต้องการอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในกลุ่มของเด็กนักเรียนตัวเล็ก ๆ ระดับชั้นประถมศึกษา ที่ชอบเล่นเกมส์ ค้นหาภาพการ์ตูน หรือกลุ่มของเด็กนักเรียนวัยรุ่น ที่ชอบดูหนัง ฟังเพลง คุมิวสิควิดีโอ ดูข่าวคาราน่าร้องที่เขาชื่นชอบ และที่ได้รับความนิยมในกลุ่มวัยรุ่นคือ การเล่น แชท(Chat) และเกมออนไลน์ ซึ่งเยาวชนกลุ่มดังกล่าว ได้ให้ความสนใจสื่อออนไลน์ในแนวนี้อย่างยิ่ง

ในฐานะที่ดิฉันเป็นครูสอนคอมพิวเตอร์ในระดับประถม (ป.4-ป.6) และมีชมคัน(ม.1-ม.3) อีกทั้งเป็นผู้ดูแลจัดการกับสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เหล่านี้ ขอเล่าประสบการณ์ของเด็กนักเรียน และกลุ่มวัยรุ่นที่ ได้รับอิทธิพลจากสื่อที่ออนไลน์อยู่บนระบบเครือข่ายของอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันให้ทราบกันว่า ในกลุ่ม ของเด็กนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาส่วน จะให้ความสนใจในเรื่องของเกมออนไลน์ โดยที่ดิฉันไม่ ต้องสอนพวกเขาเลยว่า ต้องเข้าเวปไซด์ไหน ถึงจะมีบริการเกมออนไลน์ จากการสอบถามเด็กนักเรียน ชั้น ป.4 (โรงเรียนที่ดิฉันสอนเริ่มเรียนคอมพิวเตอร์ในระดับชั้น ป.4) ดิฉันได้รับคำตอบที่เป็นที่น่าพอใจ ว่าเขาได้ฟังมาจากพี่ ๆ และเพื่อน ๆ คุยกันว่าให้เข้าไปที่ google (ทั้ง ๆ ที่ตอนนั้นเขาไม่รู้เลยว่า google คือ อะไร) แล้วพิมพ์คำว่า เกมส์ ไปแค่คำเดียว ก็จะมีรายการเกี่ยวกับเกมส์ขึ้นมาให้เลือกมากมาย ซึ่งเด็กคนนี้เป็นเด็กที่ไม่ขยันเรียนเอาซะเลย ดิฉันเลยสงสัยว่าเขาเข้า google ได้อย่างไรกัน เขาบอกว่าให้พิมพ์ชื่อ เวปไซด์มาให้ แล้วลองทำตามที่ได้ฟังมาก็ปรากฏว่าได้เล่นเกมส์สนุก ที่ดิฉันบอกว่าเป็นคำตอบที่น่าพึง พึงพอใจเพราะว่า เด็กมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนในสิ่งที่เขาต้องการ ขนาดเป็นคนไม่เอาไหนในเรื่องวิชาการ แต่กับ สิ่งที่เขาสนใจ เขากลับสามารถเข้าใช้บริการค้นหาข้อมูล (Search Engine) ได้ด้วยตัวเอง ดิฉันคิดว่าตัวเอง โชคดีที่ได้สอนวิชานี้ เพราะเป็นวิชาที่สอนไม่ยากเลย เป็นเรื่องที่เด็ก ๆ ให้ความสนใจอยู่แล้ว มันง่ายถ้า สอนให้เขาแค่ใช้อุปกรณ์เป็น แต่ยากตรงที่จะสอนให้เขามีศีลธรรมและจรรยาบรรณในการใช้สื่อ ออนไลน์นี้ได้อย่างไร สอนอย่างไรถึงจะสามารถคิดวิเคราะห์ก่ลั่นกรองข้อมูลจากสื่อเหล่านี้ได้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสม เพราะเราทราบกันดีอยู่แล้วว่าบนโลกอินเทอร์เน็ต ไร้ขอบเขตและพรมแดน มีสื่อที่ ไม่เหมาะกับวัยของเด็กอยู่เต็มไปหมด แม้ว่าโรงเรียนจะมีระบบป้องกัน แต่จากปัจจัยที่กล่าวมา ความ สะดวกและง่ายคายในการติดต่อสื่อสาร ทำให้การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตมีอยู่ในทุก ๆ ที่และสื่อที่ไม่

เหมาะสมที่ออนไลน์อยู่กินจะควบคุม ตามร้านค้าในบริเวณชุมชนที่อาศัยอยู่ก็เกิดขึ้นมามากมาย ซึ่งเด็กจะมีอิสระในการบริโภคสื่ออย่างเต็มที่ ไม่มีผู้ปกครองคอยชี้แนะให้กังวลใจ จากกรณีของเด็กนักเรียนคนหนึ่ง มาเล่าว่า เขาได้ดูภาพ โป๊ จากการที่เขาใช้บริการค้นหาข้อมูล เพียงแค่พิมพ์คำว่า “น้องส้ม” (เป็นชื่อเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่งในห้อง) แล้วกดปุ่มค้นหา ก็จะมีภาพ โป๊ ดังกล่าวปะปนมาด้วย คุณลองคิดว่าด้วยภาพที่ล่อแหลมชวนให้อยากกรู้อยากเห็นเป็นธรรมดาของเด็กจึงได้คลิกเข้าไปดู จาก Link สู่ Link จะด้วยความบังเอิญหรือตั้งใจก็แล้วแต่ทุกคนที่เคยเข้าเว็บไซต์ประเภทดังกล่าวเหล่านี้ คงพอนึกภาพออกว่า เด็กซึ่งเป็นเยาวชนอายุแค่ 10 – 11 ปี ต้องพบเจออะไร แล้วด้วยวุฒิภาวะแค่นี้เขาจะตัดสินใจได้อย่างไรว่าจะอะไรควร อะไรถูกอะไรผิด เขาอาจจะมีพฤติกรรมลอกเลียนแบบในสิ่งที่เขาได้เจอมาก็ได้ คุณเคยสังเกตหรือเปล่าว่าปัจจุบันเยาวชนคนไทยมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป มีการพูดคุยกันถึงเรื่องการร่วมเพศอย่างไม่กระดากอาย เหมือนมันไม่ใช่เรื่องที่ต้องทำกันในที่ลับอีกต่อไปแล้ว เขามีความรู้สึกภูมิใจที่ตัวเองสามารถรู้เรื่องพวกนี้ก่อนวัยอันควร โดยที่ไม่รู้ว่าอะไรเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม บางครั้งเขาเอามาพูดคุยในห้องเรียนขณะที่ครูทำการสอนอยู่ก็มี และในกลุ่มของนักเรียนวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ ได้ให้ความสนใจกับสื่อออนไลน์ประเภท Chat Room หรือการสนทนากันผ่านระบบเครือข่าย สื่อประเภทนี้ดึงดูดใจด้วยความแปลกใหม่ ได้รับความนิยมนั่งในกลุ่มวัยรุ่นชายและหญิง การที่ได้พบและพูดคุยกับเพื่อนใหม่ ถือเป็นเรื่องที่น่ายินดียิ่งนัก โดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศด้วยแล้วมันคงเป็นอะไรที่น่าตื่นเต้นมาก เพราะวัยรุ่นจะให้ความสนใจในเรื่องของความรัก เรื่องของแฟนเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ดังนั้นการสนทนาพูดคุยกันผ่านสื่อออนไลน์นี้ จึงเป็นเรื่องของการจับกัน แหวกกันซะส่วนใหญ่ เพราะเด็กสามารถสร้างภาพลักษณ์ตามที่คิดฝันได้ผ่านทางตัวอักษรให้คู่สนทนารับรู้ในส่วนที่เขาต้องการให้รู้เท่านั้น อย่างเช่น กรณีนักเรียนหญิงชั้น ม.3 ที่มีรูปร่างอ้วนดำ การที่เขาจะได้ทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศตามแบบการพบปะกันตามธรรมดาไม่น่าใช่เรื่องง่ายนัก เพราะวัยรุ่นจะให้ความสนใจกันที่รูปร่างหน้าตาเป็นส่วนใหญ่ แต่เมื่อเขาได้มาใช้สื่อออนไลน์ในการพูดคุยสนทนา เขาก็เป็นที่รู้จักในกลุ่มวัยรุ่นชายกลุ่มหนึ่งในฐานะของเด็กผู้หญิงอีกคนที่มึนุษย์สัมพันธ์ดี คุยเก่งสนุกสนาน ทำให้เป็นที่ชื่นชอบในกลุ่ม และเด็กยังรู้สึกภาคภูมิใจที่มีคนต้องการที่จะพูดคุยด้วยหลายคนทำให้คิดการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต ต้องมาใช้บริการสื่อออนไลน์นี้ทุกวันเพราะสิ่งนี้สามารถสนองความต้องการของเขาได้

ในปัจจุบันผลกระทบจากสื่อออนไลน์เป็นเรื่องที่น่าหนักใจ เพราะสื่อออนไลน์เหล่านี้มีข้อดีตรงที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่าง ๆ ได้มากมายตามที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว แต่ในทางกลับกันยังส่งผลกระทบในแง่ลบกลับมาด้วย หรืออีกนัยหนึ่งในความคิดของดิฉัน ถ้าหากเราบริโภคอาหารไม่ถูกสุขลักษณะก็เหมือนกับการที่เราได้รับสะสมสารพิษที่อาจจะทำให้เกิดโรคมะเร็งที่ร้ายแรงตามมาได้ เช่นเดียวกับเยาวชนคนไทยของเราที่บริโภคสื่ออย่างไม่เหมาะสมไม่ควรตั้งแต่นั้น เป็นการซึมซับค่านิยมที่ขัดกับศีลธรรมที่ฝังามของไทย จนกลายเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมาบ่อนทำลายความเชื่อมั่นศรัทธาในความเป็นไทยที่ชาวต่างชาติให้การยกย่องนับถือว่าคุณคนไทย เป็นคนที่มีมิตรไมตรีดี มีน้ำใจงดงาม มีมารยาทและการวางตัวที่เหมาะสม มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่ทรงคุณค่า แต่สิ่งเหล่านี้ได้ค่อย ๆ ลดน้อยลงไป

ทุกวัน สังเกตได้จากพฤติกรรมของเยาวชนคนไทยที่เปลี่ยนไป จากการที่เคยกระดากอายในการมีแฟน สมัยเรียน แต่ปัจจุบันกลับเป็นแฟชั่น ใครไม่มีเด็กหรือแฟนอยู่ที่โรงเรียนก็ถือว่าเขาไม่ทันสมัย และ ค่านิยมนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในรั้วของมหาวิทยาลัยเท่านั้นแต่เกิดขึ้นกับ โรงเรียนในระดับประถมศึกษา สถานที่ซึ่งมีความบริสุทธิ์ทางด้านความคิด มีความเชื่อไว้เคียงสา มีผ้าขาวอยู่หลายร้อยผืนในโรงเรียนแต่ ละแห่ง ที่คอยให้สังคมแต่งเติมเต็มสีลงไป เรื่องมีแฟนระหว่างเรียนถือเป็นเรื่องไม่แปลกเลยสำหรับ ความคิดของนักเรียนระดับชั้นมัธยม ทำไมจึงเป็นเช่นนี้ พฤติกรรมเช่นนี้เกิดขึ้นมาตั้งแต่เมื่อไหร่ ปัญหา สังคมส่วนใหญ่ที่เกิดจากเด็กและเยาวชนมันเกิดขึ้นมาได้อย่างไร ทุกคนคงจะชินกับข่าวของเด็กและ เยาวชนที่มีปัญหา แล้วกล่าวตำหนิโทษกันไปกันมาระหว่างผู้ปกครอง สถาบันการศึกษา หรือหน่วยงาน อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นการหนีเรียนไปมั่วสุมกันตามโรงแรม หรือสถานที่ต่าง ๆ การก่อความ วุ่นวายไม่สงบในสังคม เช่น ข่าวในสังคมคนไทยมีเด็กอายุ 11 ขวบฆ่าเด็กอายุ 9 ขวบในเรื่องอะไรนั้น คิดจนก็จำไม่ได้ แค่อ่านพาดหัวข่าวก็เศร้าสลดใจเสียแล้ว ทำไมเด็กอายุแค่ 11 ขวบจึงสามารถคิดฆ่าผู้อื่น ด้วยอายุแค่นี้เขาได้รับอิทธิพลอันเลวร้ายนี้มาได้อย่างไร หรือแม้แต่ในต่างประเทศ กรณีที่มีนักศึกษาชาว เกาหลีในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งมีพฤติกรรมเลียนแบบนักฆ่า ทำให้เกิดโศกนาฏกรรมที่เศร้าสลดในรั้ว มหาวิทยาลัย สิ่งเหล่านี้มันเกิดขึ้นจากเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะได้อย่างไร ไม่ใช่เพราะพฤติกรรม ลอกเลียนแบบของพวกเขาหรือ เมื่อกล่าวถึงพฤติกรรมลอกเลียนแบบ เป็นผลกระทบโดยตรงจาก สื่อออนไลน์ จากการที่เราใช้สื่อออนไลน์ในการติดต่อสื่อสาร ก็ยังมีอีกกลุ่มหนึ่งที่ใช้สื่อนี้เพื่อความ บันเทิง และเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว มีการโชว์ลามกอนาจารกันผ่านกล้องเว็บแคม ไม่ใช่จะมีแต่ ผู้ใหญ่เท่านั้นที่สามารถเข้าไปดูได้ แต่ในระหว่างมีการโชว์ออนไลน์อยู่นั้น ยังมีกลุ่มเด็กและเยาวชนของ เราเข้าไปดูด้วยความตื่นเต้นเช่นกัน แล้วคนที่โชว์อยู่นั้น ไม่ได้คำนึงถึงประเด็นนี้เลย เพราะอะไรนะหรือ เพราะว่าคนที่โชว์อยู่นั้น ก็ยังเป็นเด็กที่ไม่มีบัตรประจำตัวประชาชนกันเลย เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่พึ่งประสบ ปัญหาในเรื่องความรัก อาจจะออกหักเลยประชดรักด้วยการโชว์หวิว หรือจากปัญหาอื่น ๆ ก็ตามแต่กรณี ด้วยการโชว์ออนไลน์นั้นสามารถโชว์เฉพาะส่วนได้ ไม่ต้องเห็นหน้าค่าตากันก็ได้ ทำให้เขากล้าทำในสิ่ง น่าอาย เมื่อกล่าวโชว์ครั้งแรกแล้วมีหรือจะไม่มีครั้งต่อไป และการโชว์แต่ละครั้งก็จะมีคามแหวกแนวและ รุนแรงขึ้นไปเรื่อย ๆ แล้วก็เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบต่อๆ กันมาจนปัจจุบัน

ผลกระทบอีกประเภทหนึ่งของการใช้สื่อออนไลน์ในทางที่ผิดของผู้ใหญ่ คือการแสวงหา ผลประโยชน์อันเกินควร โดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะตามมา เช่นการโฆษณาชวนเชื่อ การโพสข้อความ หรือข่าวที่บิดเบือนความจริง ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดก่อความไม่สงบวุ่นวายภายในประเทศ ทำให้เกิด ความเสื่อมศรัทธาในสถาบันต่าง ๆ เช่น ข่าวเรื่องการเมืองที่มีการแฉเปิดโปงกันอย่างต่อเนื่อง ทำให้ ประชาชนที่บริโภคข่าวหมกหมวดความศรัทธาในการเมืองของไทย และที่น่าหนักใจก็คือการใช้สื่อออนไลน์ เพื่อการทุจริต โกงกหกหลอกลวง ล่อลวงเพื่อการลวงละเมิดทางเพศ ที่เป็นภัยต่อสังคมอยู่ในปัจจุบัน และ การก่ออาชญากรรมต่าง ๆ เช่น เมื่อ 2 เดือนก่อนตำรวจได้เข้าจับกุมหนุ่มแซทลวงสาวจี๋เหงาปอกลอก โดย หนุ่มนักแซทจอมลวงโลกรายนี้มีอายุเพียง 22 ปี ได้ยอมรับสารภาพว่า เคยก่อเหตุมาแล้วไม่ต่ำกว่า 30 ราย

บางครั้งหลอกลวงเหยื่อคราวละ 2-3 รายพร้อม ๆ กัน แต่ละรายได้เสียชีวิตสิ้นไปด้วยความเสนาหา บางรายถึงขนาดอยู่กินด้วยกันจนตั้งครรรค์ ได้เงินสด และรถยนต์ ก่อนจะตีจาก แต่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อส่วนมากจะโดนหลอกให้โอนเงินให้ จากตัวเลขของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ 1:30 เป็นเรื่องที่น่ากลัวอยู่เหมือนกัน เพราะมีจำนวนไม่น้อยเลยทีเดียวที่มีพฤติกรรมการล่อลวงเพื่อหวังผลประโยชน์ของตัวเองเช่นนี้ ยังมีข่าวในแวนนี้ตามหน้าสื่อต่าง ๆ อยู่รายวัน เช่น ข่าวในกรณีผู้ปกครองรายหนึ่งในจังหวัดสงขลา ได้เข้าแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ลูกสาวซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้น ม.4 ได้หายตัวออกจากบ้านเป็นเวลากว่า 2 วันแล้วจากการสืบหาทราบว่า นักเรียนรายนี้ถูกล่อลวงไปที่จังหวัดหนึ่งที่อยู่ทางภาคเหนือ โดยได้ติดต่อกับผู้ที่ล่อลวงผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ด้วยเหตุนี้ฉันจึงคาดหวังว่าทุกคนคงตระหนักถึงผลของความสะดวสบาย ต้นเหตุแห่งความเสื่อมโทรมของสังคม เราคงห้ามกระแสสื่อออนไลน์แห่งโลกยุคโลกาภิวัตน์ไม่ได้ แต่ที่เราจะทำได้คือการดูแลตัวของเราเอง ไม่ให้ถึงแต่ผลประโยชน์ส่วนตัว ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความหลงใหลได้ปลื้ม จนลืมที่จะไตร่ตรองให้รอบคอบ หมั่นคิดวิเคราะห์กั้นกรองข้อมูลข่าวสารให้ดีย่ำหลงเชื่อเพราะคำบอกเล่าที่โผสขึ้นมาจากคนเพียงคนเดียว และสิ่งที่เราจะต้องร่วมมือกันคือ การดูแลบุตรหลานของเราอย่างใกล้ชิด ไม่ควรปล่อยปละละเลยจนกลายเป็นปัญหาของสังคม และโปรดอย่าได้โยนภาระนี้ให้กับใคร หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่จงร่วมมือกันร่วมใจกันทุก ๆ คน ทุก ๆ ฝ่าย เพื่อที่เราจะได้บริโภคสื่อออนไลน์ที่อำนวยแต่ผลประโยชน์ และลดปัญหาทางสังคมให้กับประเทศชาติอีกด้วย